

ἀγοράσει τὴν ἔπαυλιν Sciarra, τὴν δὲ γειτονικὴν ἔπαυλιν Potenziana ἡγόρασε τῷ 1870 ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, ὅστις ἀγοράσας καὶ ἄλλας παρακειμένους οἰκοδομὰς ὠκοδομήσατο ὡραίαν ἐαρινὴν ἔπαυλιν, ἡγεμονικὴν.

Ὁ ἄγγλος ἱερεὺς οὐ μόνον ἀπεποιήθη πωλῆσαι τῷ Βίκτωρι Ἐμμανουήλ τὴν ἔπαυλιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπήτησε ὁρόμον, ὡς κοινῶς λέγομεν, διὰ τοῦ βασιλικοῦ κτήματος δι' αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξ ἄλλου ἐκάλυψε τὴν ὑπολειφθεῖσαν ὁδὸν διὰ δένδροφυτειῶν, καὶ ὅτε οἱ θεράποντες τοῦ κ. Campbell εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀμφισβητουμένην γῆν, ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ ἐνήγαγκεν ἐνώπιον τοῦ κακοοργισμένου τὸν ἱερέα, ὅστις κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον δι' ἐπιδρομὴν εἰς ξένην ἰδιοκτησίαν. Ἀκολούθως ἐγένετο δίκη ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, ἐνθα ἐπίσης ἐκέρδησεν ὁ βασιλεὺς, τοῦ ἄγγλου ἱερέως, τοῦ καὶ κόμητος τιτλοφορηθέντος ὑπὸ τοῦ πάπα Πίου Θ', καταδικασθέντος, χωρὶς κἄν ν' ἀκουσθῶσιν οἱ μάρτυρές του. Ἡ τελευταία συνεδρίασις τῆς δίκης ταύτης ἐγένετο τῇ προτεραίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ Βίκτορος Ἐμμανουήλ. Δέκα ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐφόνευσε μεταξὺ τῶν δένδρων τῆς ἐπαύλειώς του τεσσαράκοντα κίχλας, ἓνα σκολόπακα, καὶ μίαν ἐνυδρίδα, πεσοῦσαν νεκρὰν, ἀφοῦ ὑπὸ τεσσάρων ἐβλήθη σφαιρῶν διὰ τοῦ βασιλικοῦ τυφεκίου.

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ μεγάλως ἠγάπα τὴν ἔπαυλιν ταύτην, καίτοι οὐδέποτε ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, παρηκολούθει δὲ μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὰς προόδους τῆς οἰκοδομῆς καὶ τοῦ καθωραϊσμοῦ. Ἡ νύμφη αὐτοῦ, πριγκηπέσσα Μαργαρίτα, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Οὐμβέρτος, νῦν βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, συχναίως μετέβαινον ἐκεῖ καὶ διήρχοντο ὥρας τινάς. Ὁ κόμης d'Heritz ἐφεισβλήθη τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου καὶ θὰ ὑποβάλῃ τὸ ζήτημα μέχρι τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου. Ἐὰν δ' ἐπιτύχῃ, ἡ βασιλικὴ ἔπαυλις δὲν θὰ ᾖναι κεκλεισμένη πλέον εἰς τὸ δημόσιον· ἀποτέλεσμα δὲ τῆς δίκης ταύτης ἔσται ἴσως, ὅτι τὸ δημόσιον θὰ δύναται νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν βασιλικὴν ταύτην ἰδιοκτησίαν.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνακωχῆς ἔπεσαν ἐν Βυζαντίῳ τὸ ὑπουργεῖον καὶ αἱ χιόνας. Ἡ πόλις ἐλευκάνθη. Δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐσκαπᾶσθαι μὲ τὴν λευκὴν τῆς εἰρήνης σημαίαν. Εἶθε ἡ εἰρήνη αὕτη νὰ μὴ συναγωνισθῇ ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν μὲ τὰς χιόνας!

Ἐνῶ ἐν τῇ Θράκῃ ὑπεγράφετο ἡ ἀνακωχή, ἐν τῇ εὐάνδρῳ Ἀττικῇ ὑπεγράφετο ἡ διαταγὴ τῆς εἰσελάσεως τῶν ἐλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν

Θεσσαλίαν. Ἡ μία ὑπογραφή μᾶς προμηνύει τὴν εἰρήνην καὶ ἡ ἄλλη τὸν πόλεμον· αὕτη κρατεῖ σημαίαν λευκὴν, ἐκεῖνη μᾶς προτείνει λόγχην. Φιλία ἐδῶ καὶ φίλημα, ἐκεῖ δῆγμα, σφαῖρα, πῦρ, συμπλοκή, περιπλοκή, παραζάλη, λαβύρινθος τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, εἰς ἣν ἡ Ἑλλὰς εἰσῆλθε μὲ εἰκοσιτέσσαρας χιλιάδας πόδας. Ὡς φαίνεται ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία Ἀθηνῶν θ' ἀνεκάλυψέ που τὸν μῖτον τῆς Ἀριάδνης. Δώδεκα χιλιάδες Ἑλλήνων εἰσέβαλον ὡς καλοὶ φίλοι καὶ διὰ τὴν καλὴν τάξιν εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Δώδεκα χιλιάδες φίλοι εἰς μίαν ἡμέραν! Εἶναι πολύ. Κινδυνεύει κανεὶς νὰ πάθῃ ἀπὸ πληθώραν φιλίας.

Ἡ λέξις πληθώρα μοὶ ὑπενθύμισε τοὺς πρόσφυγας. Ἐκατὸν χιλιάδες δυστυχῶν, κρούουσι τὴν θύραν τῆς Πόλεως ζητοῦντες φιλοξενίαν.

Ὁ Γάλλος ὁ ἀνακαλύψας ὅτι αἱ ἡμέραι διαδέχονται ἀλλήλας ἀλλὰ δὲν ὁμοιάζουσιν, ἔκαμε μὲν μίαν σπουδαίαν, ἀλλ' ὅχι ἀκριβῆ καὶ σωστὴν ἀνακάλυψιν. Ἡμεῖς, οἵτινες ὅπωςδήποτε ἐπροτιμήσαμεν καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὴν πρόσκαιρον ζωὴν, ἀπὸ τῆς αἰωνίου, ἡμεῖς, οἵτινες δὲν ἠκολουθήσαμεν τὰ παράδειγμα τοῦ Πάπα, ὅστις κατώρθωσε πλέον ν' ἀποθάνῃ, δυνάμεθα ἀκριβέστερον τοῦ Γάλλου νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ αἱ ὥραι καὶ τὰ λεπτὰ διαδεχόμενα ἀλλήλα δὲν ὁμοιάζουσι. Τὴν τελειοποίησιν ταύτην τῆς ἀνακαλύψεως τὴν ὀφείλομεν εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν, αἵτινες κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, τασαύτην ἐπέδειξαν τὴν ἀστασίαν, ὥστε, δικαίως οἱ γραμματικοὶ τὰς συγκατέταζαν εἰς τὸ γένος τῶν γυναικῶν.

Μὲ συγχωρεῖτε, κυρίαί! Τὸ σφάλμα δὲν εἶναι ἰδικόν μου, ἀλλὰ τῶν γραμματικῶν, οἵτινες πάντοτε ἦσαν καὶ θὰ ᾖσιν ἄνοστοι καὶ ἀδιάκριτοι ἄνθρωποι. Ἐγὼ δὲν θὰ ἐπιτρέψω ποτὲ νὰ νομίσῃτε ὅτι κατηγορῶ ὑμᾶς ἐπὶ ἀστασίᾳ. Δὲν ὀνειρεύομαι δόξαν εἰσαγγελίως ἢ δημοσίου κατηγοροῦ τῶν γυναικῶν. Ἀλλως τε ἡ εἰσαγγελία, ἐπειδὴ εἶναι δικαστικὴ πολυτέλεια, δὲν εἶναι ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν. Ὅσον δὲ διὰ τὰ τρόπαια τῶν δικηγόρων, δύναμαι εὐσυνειδότης νὰ ὁμολογήσω ὅτι πάντοτε μὲ ἀφίνωσι νὰ κοιμῶμαι.

Μετὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς πάγους, λαμπρὸς ἐπεφάνη ὁ Φοῖβος, διαχέων τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ τὰς θερμὰς ἐπὶ τῆς ριγούσης πόλεως. Ὁ οὐρανὸς ἐγένετο κυανοῦς, καθαρὸς καὶ ἁδολος ὡς ἡ εἰρήνη. Οὐδὲν νέφος τὸν ἐκηλίδου ὕπουλον καὶ κακεντρεχὲς. Ὁ ἰανουάριος ἐδανείσθη ὡραίας τινὰς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ μαΐου, πρὸς τέρψιν τῶν

μικροπλάστων γυναικείων ποδῶν τῶν ὀργώντων πρὸς περίπατον. Τὴν κυριακὴν ἡ λεωφόρος τοῦ Ταξιμίου μετεβλήθη εἰς Νιαγάραν ἐκχύνοντα Περραίους ἀστούς τε καὶ ἀστὰς, εἰς τὸν κήπον τῆς δημοarchίας, εἰς τοῦ Παγκαλτίου τοὺς λόφους, ὅπου πρὸς τὸ πείσμα τοῦ χειμῶνος, πρασίνη ἔρπει ἡ γλῶττῃ καὶ τρυφερὰ, στολίζουσα τὴν αὐτοχὴν ταύτην γῆν. Εὐτυχεῖς καὶ φαιδρῶι ἀνέπνεον οἱ ἄνθρωποι τὸν ἐλευθέρον τοῦ βουνοῦ ἀέρα, ἐθαύμαζον τὴν ἀνελίσσομένην ὑγρὰν τοῦ Βοτπόρου ταινίαν, ἡσθάνοντο τέρψιν ὑπὸ τὸ θάλασσαν μιᾶς ἀκτίνος ἡλιακῆς ἐκτιθέμενοι. Ἐλαφρὸς καὶ γλυκὺς ὁ νότος διεσκέδαζεν ὅτε μὲν ἀρπάζων τῶν δένδρων τὰ πρῶτα τὰ ξηρὰ, ὅτε δὲ φιλοπαίγιμον κρυπτόμενος εἰς τοῦ ποδογύρου τὰς πτυχὰς ἡ πτερυγίζων πρὸς τὴν ξανθὴν καὶ ἀφράτην φυσιογνωμίαν τῆς κόρης, ἥτις ὑπομειδῶν πρὸς τὸν ἀπέναντί της νῆον τὸν προσπαθοῦντα νὰ κατορθώσῃ μίαν περισπωμένην διὰ τοῦ μαύρου μύστακός του, ἐνῶ ὁ συνοδεύων αὐτὴν πατήρ, ὡς Καλυμνίους δούτας βυθίζει τὰ βλέμματά του εἰς τὰ γλαυκὰ τῆς Προποντίδος νερὰ, ἐλπίζων νὰ συλλάβῃ ἐπ' αὐτοπόρῳ εἰσερχόμενα τῆς Ἀλβιδῶνος τὰ σιδηρόσκαφα.

Ἀμαζαί, θεραπεῖται, ἵπποι, πολύτιμοι μελωταί, βαρύτιμοι χειμεριναὶ ἐνδυμασίαι, καλλιτεχνικαὶ ραπτικῆς ἐμπνεύσεις τῆς Tricoteuse, τοῦ Grombach, τοῦ Demilleville, καὶ πάσης ἄλλης ἱεροφάντιδος ὀτρυνῆς τῆς Μούσης Μόδας, τῆς δεκάτης τῶν Μουσῶν, ἥτις διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους καλλιτεχνίαν ἐφηρμοσμένην ἐπὶ τῶν κορυφῶν καὶ ἥτις μετέβαλε τὸ ράκος εἰς ἰδέαν, καὶ τὸ πανίον εἰς πρίησιν, μέταξα, βελούδον, ἐσθῆτες μακρόχερχοι, πλοῦτος ἔρπων ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου, πῖλοι πτερόεντες εἰς οὐς τὸ πτηνὸν τοῦ παραδείσου ἐδάνεισε τὴν οὐρὰν του, ὁ γῆν τὴν πτέρυγάν του, ἐν πτῖλόν του ὁ ταῶν, ἐν κατὶ τί του, ὁ πετεινὸς παραβιάζων τοῦ ὀρνιθῶνος τὰ δικαιώματα· ἄνθη ψευδῆ ἐκατοντάκις ἀκριβέστερον πληρονόμειν ἀπὸ τὰ ἄνθη τὰ ἀληθῆ, ὅπερ εἶναι ἀπόδειξις ὅτι τὸ ψεῦδος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶναι πολυτιμότερον τῆς ἀληθείας, κοσμήματα χρυσᾶ, μαργαρίται, ἀδάμαντες, ἅπαντα πράγματα ἱκανὰ νὰ συγκινήσωσι ἓνα Κιρκάσιον, ἀνέρχονται, κατέρχονται, καὶ ὑπερήφανα ἀγέρωχα καὶ γαῦρα διελαύνουσι τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Πέρα, ἐνῶ ἑκατὸν χιλιάδες δυστυχῶν κρούουσι τὴν θύραν τῆς Πόλεως ζητοῦντες φιλοξενίαν, ζητοῦντες ἄσυλον.

Ἐκατὸν χιλιάδες!

Ἰπέρροχος δυστυχίας σωρός. Φόβος καὶ τρόμος, πῦρ καὶ σιδηρός, ἀρπαγὴ καὶ λεηλασία,

φλόξ καὶ μάχαιρα, φόνος σφαγὴ αἰχμαλωσία, παραβίασις ὕβρις ἐξανδραποδισμὸς, ἱεροσυλία κλοπὴ, ἐνεδρα δολοφονία κακούργημα, λύσσα σπαραγμὸς καταστροφὴ ἀφανισμὸς, φρίκη κλαυθμὸς οἰμωγαὶ κραυγαὶ, ἀπελπισία στεναγμοὶ θρήνοι δάκρυα, κατάραι, βλασφημίαι, αἵματα, πληγαὶ, ψυχὸς πάγος, γυμνότης, ῥάκη, ῥίγος, πείνα, ἀθλιότης, ἰδοὺ ἡ ἱστορία τῶν ἑκατὸν χιλιάδων.

Ἡ ἱστορία τῶν θυμάτων τῶν τίγρεων εἶναι ἀνθρωπινωτέρα. Τώρα τὸ κακούργημα ἀνῆλθε πλεον εἰς ἐπιστήμην. Ὁ Κιρκάσιος ἀνεκάλυψε καὶ ἄλλας μυστικὰς ἰδιοτροπίας τῆς λύσσης. Ἡ κλοπὴ ἐτελειοποιήθη. Δὲν κλέπτουσι μόνον πράγματα, Τώρα κλέπτουσι καὶ ἀνθρώπους. Ἡ ἀρπαγὴ ἀνευφώθη εἰς τὸ τετράγωνον.

Πρέπει νὰ ᾔναι τις Σαϊκσπῆρος διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συλλάβῃ τοὺς φοβεροὺς τῶν κακούργημάτων συνδυασμοὺς, καὶ θρηνησῶς Ἱερειῆας ὅπως κλαύσῃ τὰ θύματα τοῦ Κιρκασιανοῦ μακελείου.

Ἀλλ' ἄφετε, ὑπάρχει Θεὸς ἐκεῖ ἐπάνω, ὅστις δὲν εἶναι μύωψ. Δὲν ἔχει ἀνάγκην μήτε τῶν τηλεσκοπίων, μήτε τῶν τηλεφώνων μας· ταῦτα θεωροῦνται γελοῖα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Τώρα δράμστε πρὸς βοήθειαν τῶν αὐτῶν τούτων. Διέρυγον τοὺς ὁδόντας τῶν λύκων, μὴ ἀφήσητε τὰς κακούχας καὶ τὰς στερήσεις νὰ τοὺς φονεύωσιν. Ἀνοίξατε τὰς θύρας τῶν μεγάρων ὑμῶν, καὶ ὑπὸ τὴν φιλόανθρωπον στέγην των θερμάνετε, λούσατε, ἐνδύσατε, χορτάσατε, ποτίσατε, παρηγορήσατε καὶ κοιμήσατέ τους.

Κόψατε, κυρίαι, τῆς ἐσθῆτος ὑμῶν τὴν κέρκον, ἥτις σκεπάζει τρεῖς πήχεις τοῦ λιθοστρώτου τετραγωνικῆς, καὶ ἀντὶ τοῦ λιθοστρώτου σκεπάσατε τὴν γυμνότητά των. Ἐπιθέσατε ἐν ὀλιγώτερον ἄνθος ψευδὲς ἐπὶ τοῦ πῖλου σας, καλλωπίσθητε μὲ ἐν ὀλιγώτερον ψεῦδος, τὸ δὲ ἀντίτιμόν του προσφέρατέ το ὑπὲρ τῶν προσφύγων, καὶ τότε τὸ ψεῦδος θὰ γείνη ἀλήθεια. Ἐκβάλετε ἐν ἀπὸ αὐτὰ τὰ χίλια τίποτε, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς τὸ κομμωτήριόν σας, δόσατε ἐν ἐνώτιόν σας, καὶ ἂν τις ἐρωτήσῃ· διατί, κυρία, φορεῖτε, ἐν μόνον ἐνώτιον; Ἐγὼ θὰ τῷ ἀποκριθῶ· εἰς τὸ ἄλλο οὐς ἀντὶ κομμήματος, κρέματε ἡ ἀγαθοεργία.

Δι' ἁμοιβὴν σας θὰ ἔχετε τὰ θερμὰ δάκρυα τῆς εὐγνωμοσύνης των. Εἰσὶν ἀδάμαντες μὲ τοὺς ὁποίους θὰ στολισθῆτε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

ΕΓΩ.

Ὁ ὑπεύθυνος Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΜΟΥΤΥΡΑ καὶ Σ^α.